

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Evsebivs || De Euangelica pr[a]eparatione

Eusebius <Caesariensis>

[Augsburg], 1522

VD16 E 4299

De cælesti terra secundum Platonem Cap. xix

urn:nbn:de:hbz:466:1-34477

rum nonnullos reuixisse uerissime narrat.

De Cælesti terra secundum Platonem. CAP. XIX.

Verum quoniam in repromissionibus scripturæ, solis pijs terram quandam reseruati fertur, secundum illud, Mites autem hæreditabunt terram. Hæc ꝑo cælestis est, quam Prophæta ex ꝑciosis lapidibus allegorice constare significat dicens. Ecce præparo ego tibi carbonem lapideum, & ponam pinacula tibi ex Iaspide, & fundamenta ex Zephyro, & circūitum tuum ex lapidibus electis. Cōsydera quomodo ipse quoq; Plato similia in libro de anima, ex persona Socratis scribit. Glauci artificium inquit non posset exponere quæcunq; ibi sunt, ego autem etiam si possem o Simia, uita tamen mihi non sufficit, nihil tamen perhibet formam illius terre, ut mihi, quod uidetur breuiter explicare. Satis hoc est Simias inquit. Credo igitur Socrates addidit, quoniã est in medio cœlo rotundo, nihil sibi opus esse ne cadat, nec aere, nec ulla re alia. Deinde maximam rem quandam esse, nec huic simile, in qua tanquam in sterquilinio formicas, aut in palude ranas homines uideo habitare. Et post pauca. Ipsam uero terrã mundam in cœlo mundo, ubi stellæ sunt positã esse credo. Et progressus. Si natura inquit humana illa posset superiora perspiciere, cognosceret ibi esse uerum cœlum, ueram lucem, & ueram terram: hæc enim terra, & isti lapides, & omnia quæ hic sunt corrupta/ exesaq; sunt, quemadmodum ea quæ prope mare sunt, a salitudine maris. Et post pauca. Dignam rem auditu dicerem inquit, si fabulam audire uelletis. Non autẽ inquit Simias libenter audiemus. Dicitur ergo. Socrates inquit talem illam terram esse, si quis totam ab alto prospiceret, qualis esset duodecim coloribus exornata sphaera, quorum isti colores, quibus scriptores abutuntur, quasi faeces sunt. Ibi autem uniuersam illam terram a fulgentioribus & melioribus esse depictam, atque aliam partem eius cæruleam, aliam auream, aliam albam multo albiorem niue, & ex alijs coloribus alias mirabili pulchritudine coloratas, & ultra quam oculus hominis perspexerit. In tãta igitur talicq; terra proportionabiles arbores nascuntur, flores & fructus proportionabiliter gerentes, montes quoq; collesq; sunt, & lapides in simili proportionem, quorum quasi particulae isti lapides sunt, Sardius dico iaspis

D Smaragdus

smaragdus, & similes, quibus multo meliores illi sunt. Nihil enim boni est, quod ibi non sit.

Quod etiam de iudicio futuro Hebraeos Plato sequitur

CAPVT XX.

Cum etiam scriptura iudicium postquam hinc abierimus, animarum futurum dicitur, & per alia multa, & per hoc non minus. Iudicium inquit sedit, fluvius ignis coram eo fluebat, mille milia ministrabant ei, & decies centena milia assistebant ei. Audi etiam Platonem de iudicio dicentem, & fluvium Noe utentem, multasque prorsum mansiones, & diversa impiorum supplicia, non aliter fere quam Hebraeorum scripturam narrantem. Scribit enim in libro de anima sic. Tertius annis in medio istorum exit, & iuxta hostium in latissimum incidit locum igni ardentem, ubi facit paludem maris multo maiorem, aqua & limo ebullientem, ac inde turbidus atque limosus terram circumplexus, prope paludem Acherusiam defluit, nec ipsi permixtus, sed crebris sub terram uorticibus circumuolutus, infra tartarum exit. Hic est annis, quem Pyriphlegethonta nominant, & opposito huius Stygaeus est quartus annis, a quo paludem Stygem nomine fieri creditur. In hunc fluvium qui incidit, grauius in aqua tortus fertur circumuolutus, Pyriphlegethonti oppositus. tandemque prope Acherusiam paludem ex opposito uenit, nec etiam huius aqua cuiuspiam miscetur, sed circumlata in tartarum tandem exit in oppositum Pyriphlegethonti, hunc poetae cocytum appellant. Haec cum ita se habeant, cum defuncti ad eum locum deuenierint, quo deportantur, primum diiudicantur, quinam iuste, & quinam contra uixerint: & si qui uidebuntur, medio quodam modo uixisse in uehicula scandunt sua, & per Acheronta in paludem deferuntur, ubi grauius supplicio depurgantur, & postea liberati honores consequuntur secundum benefactorum suorum dignitatem. Qui autem uidebuntur propter magnitudinem peccatorum curari non posse, in tartarum omnes deiecti, nunquam inde possunt exire. Qui vero curabiles sunt, quibus maxime peccarint, ut puta si contra patrem & matrem ex ira aliquid fecerint, & postea poenitentiam habuerint, uel homicidio, uel alio quodam facinore contaminati, hos in tartarum deuenire necesse est, & annuo totius temporis spacio eiciuntur ab unda.

Homi/